

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3503/2023
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ... и ИИ из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., против тужене Опште болнице "Ваљево" из Ваљева, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила ББ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1/2023 од 18.05.2023. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужила ББ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1/2023 од 18.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила ББ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1/2023 од 18.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 252/21 од од 09.05.2022. године, ставом I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле АА из ... против тужене, којим је тражено да се тужени обавезе да тужиле плати на име топлог obroка и регреса - разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, износ од 183.234,20 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2021. године па до исплате, као и износ од 34.193,62 динара на име затезне камате обрачунате до 19.11.2021. године, као неоснован. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле ББ против тужене, којим је тражено да се тужена обавезе да тужиле на име топлог obroка и регреса, разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, исплати износ од 202.336,45 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2021. године, па до исплате, као и износ од 39.085,17 динара на име затезне камате обрачунате до 19.11.2021. године, као неоснован. Ставом III изреке, одбијен је тужбени

захтев тужиље ВВ из ..., против тужене, којим је тражено да се тужена обавезе да тужиљи на име топлог obroка и регреса, разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године исплати износ од 191.821,45 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2021. године па до исплате, као и износ од 36.940,22 динара, на име затезне камате обрачунате до 19.11.2021. године, као неоснован. Ставом IV изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ГГ против тужене којим је тражено да суд обавезе тужену да тужиљи плати на име топлог obroка и регреса, разлике укупне зараде, за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, износ од 179.378,70 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2021. године па до исплате, као и износ од 35.744,09 динара на име затезне камате обрачунате до 19.11.2021. године, као неоснован. Ставом V изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ДД из ... против тужене којим је тражено да суд тужену обавезе да тужиљи плати на име топлог obroка и регреса, разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године износ од 195.326,45 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2021. године па до исплате, као и износ од 38.632,82 динара на име затезне камате обрачунате до 19.11.2021. године, као неоснован. Ставом VI изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ЂЂ из ..., против тужене којим је тражено да суд тужену обавезе да тужиљи плати на име топлог obroка и регреса, разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године износ од 192.522,45 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2021. године па до исплате, као и износ од 37.964,65 динара на име затезне камате обрачунате до 19.11.2021. године, као неоснован. Ставом VII изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ЕЕ из ..., против тужене којим је тражено да суд тужену обавезе да тужиљи плати на име топлог obroка и регреса, разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године износ од 190.244,20 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2021. године па до исплате, као и износ од 37.223,32 динара на име затезне камате обрачунате до 19.11.2021. године, као неоснован. Ставом VIII изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ЖЖ из ... против тужене којим је тражено да суд тужену обавезе да тужиљи плати на име топлог obroка и регреса, разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године износ од 188.491,70 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2021. године па до исплате, као и износ од 36.682,10 динара на име затезне камате обрачунате до 19.11.2021. године, као неоснован. Ставом IX изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ЗЗ из ..., против тужене којим је тражено да суд тужену обавезе да тужиљи плати на име топлог obroка и регреса, разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године износ од 195.676,95 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2021. године па до исплате, као и износ од 39.088,28 динара на име затезне камате обрачунате до 19.11.2021. године, као неоснован. Ставом X изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље ИИ из ... против тужене којим је тражено да суд тужену обавезе да тужиљи плати на име топлог obroка и регреса, разлике укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године износ од 98.729,73 динара, са законском затезном каматом почев од 20.11.2021. године па до исплате, као и износ од 18.702,63 динара на име затезне камате обрачунате до 19.11.2021. године, као неоснован. Ставом XI изреке, одбијен је предлог тужиља да се ослободе обавезе плаћања трошкова судских такси у овој правној ствари. Ставом XII изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно плате трошкове парничног поступка у износу од 59.740,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 1/2023 од 18.05.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе тужиља и потврдио пресуду

Основног суда у Ваљевоу П1 252/21 од 09.05.2022. године, у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом, осмом, деветом, десетом и дванаестом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле ББ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ су изјавиле благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене примене материјалног права, позивајући се на основу одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, што значи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужила.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужилама на име неисплаћених трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, у утуженом периоду. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужила одбијен донета је у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 05.07.2022. године, по ком запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плате у ком је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужила у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужиле су, као формални супарничари у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, поднеле 28.04.2021. године, тако што је вредност предмета спора за тужиљу ББ 202.336,45 динара, ДД 195.326,45 динара, ЂЂ 192.522,45 динара, ЕЕ 190.244,20 динара и ЖЖ 188.491,70 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиља није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић